

ГЛЕДАХА МѢКОЙ ЗАЛИВЪ КОЙТО ИМАШЕ БРЕГЪ, ВЪ КОГОТО СОВѢТОВАХАСЕ, АКО Ё ВОЗМОЖНО ДА ПРИКАРАТЪ КОРАБЛЯТА.

40 И КАТО СОБРАХА КОТВЫ ТЕ, ПДСТИХАСЕ ПО МОРЕТО, И РАЗВЪРЗАХА ВРЪЗЛАТА НАКОРМИЛАТА: И ПРОСТРЕХА МАЛКОТО ПЛАТНО НА КЖДЕТО ДЪХАШЕ ВѢТРЕЦО, И МЖЧЕХАСЕ ДА СТИГНАТЪ ПРИ БРЕГЪТЪ.

41 Но понѣже нападнаха на ЕДНО МѢСТО, КОЕТО СЕ ИКЛИВАШЕ Ш ДВѢ МОРЕТА, ЗАСѢДАНА КОРАБЛЯТО ВЪ ПЛИТКОТО: И НОСОМЪ КОЙТО БѢШЕ СЕ ЗАВРАЛЪ (ВЪ ЗЕМЛАТА) ШСТАНА НЕ ПОКЛАТЕНЪ. ИКОРМАТА СЕ РАЗБИВАШЕ Ш СИЛАТА НАВОЛНЫТЕ.

42 И ВОИНИТЕ СЕ СЪДМАХА ДА ИЗБИАТЪ ВЪРЪЗАННЫТЕ, ДА НЕ БЫ МѢКОЙ ИСПЛЫВАЛЪ И ОУТЕКАЛЪ.

43 Но сотнико понѣже искаше да оувари Павла, возверани ги ш това намѣреніе, и заповѣда, който могатъ да плыватъ, първо они да скочатъ въ морето, и да исплыватъ на крайатъ.

44 И дрѣги те (да излъзатъ) едни на джски, а дрѣги на дрѣго мѣщо ш кораблята. и така излъзоха сички те живи на землата.

ГЛАВА КИ

И КОГАТО СЕ ИЗБАВИХА Ш КОРАБЛЕКРЪШЕНІЕТО КОЙТО БѢХА СЪ ПАВЛА, ТОГАВА РАЗУМѢХА, ЗАЩО ОНЫИ ОСТРОВА СЕ ИМЕНОВА МЕЛИТЪ.

2 И ТАМОШНИТЕ ЖИТЕЛИ ПОКАЗАХА НИ ГОЛѢМА МИЛОСТЬ: ЗАЩОТО НАКЛАДОХА ОГЪНЬ, И ПРИВРАХА НЫ СИЧКИТЕ (ВЪ КЖШИТЕ СИ) ЗА РАДИ ДЖДЖТЪ ЦОТО ИДЕШЕ ТОГАВА, И ЗАРАДИ СТЪДЪТА.

3 И КАТО НАВРА ПАВЕЛА МНОГО ХВРАСТІЕ, И ТЪРИ НА ОГЪНЯТА, ЕДНА ЕХИДА ИЗЛѢЗЕ Ш ТОПЛИНАТА, И ОУЛОВИ СЕ ЗА РЖКАТА МЪ.

4 И ТАМОШНИТЕ ЧЕЛОВѢЦЫ КАТО ВИДЕХА ЗМІАТА ЧЕ ВИСИ Ш РЖКАТА МЪ, ГОВОРЕХА ЕДИНЪ ДРЪГОМЪ: ВОИСТИННО ТОА ЧЕЛОВѢКЪ Ё ОУБИЦА, ЗАЩОТО, И ДА СЕ ИЗБАВИ Ш МОРЕТО. БЖІЕ ТО ПРАВОСЪДИЕ НЕ ГО ШСТАВА ДА Е ЖИВЪ.

5 Но той штресе змїата въ огънята, и никое зло не пострада.

6 И ОНИ СЕ НАДѢХА ЗАЩО ШЕ ДА ШТЕЧЕ, ИЛИ ШЕ ДА ПАДНЕ МЕРТВЪ НА ЗЕМЛАТА: И КАТО ЧАКАХА МНОГО ВРЕМЕ, И ВИДЕХА ЧЕ МЪ НЕ СТАВА НИКОЕ ЗЛО, ПРОМЕНИХА СИ МЫСЛТА, И ГОВОРЕХА ЗАЩО Е ОНЪ БГЪ.

7 И ОКОЛО ОНОВА МѢСТО, БѢХА СЕЛА НАНАЧАЛНИКАТЪ НА ОСТРОВАТА, КОЙТО СЕ И-